

Sygn. akt II K 292/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 listopada 2015 r.

Sąd Rejonowy w Gorlicach Wydział II Karny

w składzie:

Przewodniczący – SSR Bogusław Gawlik

Sędziowie –

Ławnicy –

Protokolant: st.sekr. sąd. Elżbieta Kwiatkowska

w obecności -- Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Gorlicach Roberta Potrzeusza

po rozpoznaniu dnia 05. 11. 2015 r. na rozprawie

sprawy karnej K. J. c. K. i S.

ur. (...) w B.

zam. G. ul. (...)

oskarżonej o to, że: w dniu 26 listopada 2013r w G. w celu użycia za autentyczny dokonała podrobienia oświadczenia z daty 26 listopada 2013r i podpisu R. R. a następnie tak podrobiony dokument przedłożyła w Sądzie Rejonowym w G.do sprawy (...)-

tj. o przest. z art. 270§1 kk

I. oskarżoną K. J. uznaje za winną popełnienia zarzucanego jej występku z art. 270 §1 kk i za to na mocy powołanego przepisu ustawy wymierza jej karę grzywny w wysokości 70 (siedemdziesiąt) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) złotych, której wykonanie na mocy art. 69 §1 i 2 kk,70§1 pkt 2 kk w zw. z art. 4§1 kk warunkowo zawiesza na dwuletni okres próby,

II. na mocy art. 29 ust. 1 ustawy prawo o adwokaturze z 26. 05. 1982 r. zasądza od Skarbu Państwa (kasa tutejszego sądu) na rzecz adw. E. K. kwotę 720 złotych i 23 % VAT w wysokości 165, 60 złotych tj. łącznie kwotę 885, 60 (osiemset osiemdziesiąt pięć 60/100) złotych tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonej z urzędu w postępowaniu przygotowawczym i przed sądem,

III. na zasadzie art. 624 §1 kpk zwalnia oskarżoną od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

sygn. akt II K 292/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 18 listopada 2015 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym w G. C. B. pod sygnaturą Kmp 24/11 prowadził postępowanie egzekucyjne z wniosku oskarżonej K. J. jako wierzycielki przeciwko dłużnikowi, jej mężowi R. R. z tytułu zaległych i bieżących alimentów, należnych oskarżonej na mocy wyroku Sądu Okręgowego w N. S.z maja 2011 r. w sprawie (...), gdzie egzekwowana kwota przekraczała nieco 100000 zł, nie licząc kosztów i odsetek.

Tutejszy sąd I Wydział Cywilny pod sygnaturą(...)prowadził czynności nadzorcze nad tymże postępowaniem, które dotyczyło egzekucji z nieruchomości R. R. zabudowanej budyniem mieszkalnym a położonej w G. przy ul. (...), stanowiącej wyłączną własność dłużnika.

Oskarżona K. J. w chwili składania wniosku egzekucyjnego i częściowo w toku tegoż postępowania posiadała pełnomocnictwo od R. R. z 01-10-2009 r. do zarządzania nieruchomością z której prowadzone było postępowanie egzekucyjne, w tym posiadała upoważnienie do jej sprzedaży.

W dniu 15-11-2013 r. oskarżona K. J. złożyła do tut. sądu I Wydział Cywilny i wyżej wymienionej sprawy (...)wniosek o zwolnienie jej męża, będącego równocześnie dłużnikiem w tej sprawie od kosztów postępowania egzekucyjnego, podnosząc, iż ich uiszczenie przez tegoż byłoby dla niej, jako wierzycielki krzywdzące.

Oskarżona powołała się przy tym na w/w pełnomocnictwo z 01-10-2009 r.

(dowody: wyjaśnienia oskarżonej K. J. k. 87, zeznania świadka K. N. k. 31-32, akta sprawy (...) w załączeniu a w szczególności pismo komornika k. 1 i w/w wniosek oskarżonej o zwolnienie R. R. od kosztów oraz pełnomocnictwo k. 74-75)

W związku z w/w wnioskiem oskarżonej sąd wezwał ją do przedłożenia oryginału pełnomocnictwa z 01-10-2009 r. udzielonego jej przez R. R. a także do przedłożenia oświadczenia R. R. potwierdzającego, że w/w pełnomocnictwo nie zostało odwołane i jest nadal aktualne. Wezwanie oskarżona K. J. odebrała osobiście 26-11-2013 r.

W tym samym dniu tj. 26-11-2013 r. oskarżona przedłożyła sądowi oryginał pełnomocnictwa udzielonego jej przez R. R. 01-10-2009 r. a także przedłożyła sporządzone przez nią osobiście w tym samym dniu podrobione oświadczenie R. R., z podrobionym jego podpisem w zakresie imienia i nazwiska. Z treści tego oświadczenia wynikało, że R. R. oświadcza, iż jego żona K. J. ma nadal aktualne pełnomocnictwo do zarządzania jego nieruchomością położoną w G. przy ul. (...).

(dowody: częściowo wyjaśnienia oskarżonej K. J. k. 87, zeznania świadka K. N. k. 31-32, akta sądu w załączeniu (...) a w szczególności oryginał przedłożonego pełnomocnictwa z 01-10-2009 r. pismo wzywające oskarżoną do uzupełnienia braków z 21-11-2013 r. oraz dowód doręczenia jej owego pisma 26-11-2013 r. k. 83, 90, 97 akt związkowych jak wyżej, oryginał podrobionego oświadczenia z 26-11-2013 r. i pismo oskarżonej z tej samej daty k. 62 akt sprawy)

W związku z przedłożeniem przez oskarżoną w/w dokumentów w sprawie (...) sąd w tejże sprawie kolejnym pismem z 28-11-2013 r. wezwał oskarżoną o przedłożenie dowodu doręczenia jej oświadczenia rzekomo złożonego przez R. R. 26-11-2013 r. np. koperty albowiem budziło wątpliwość sądu to, że oskarżona otrzymała wezwanie o uzupełnienie braków wniosku 26-11-2013 r. i w tym samym dniu uzupełniła braki, w tym przedłożyła oświadczenie R. R., który mieszkał w C..

Oskarżona w odpowiedzi na to pismo skierowała do sądu z daty wpływu 03-12-2013 r. w którym oświadczyła w szczególności, że R. R. upoważnił ją do składania podpisów dotyczących jego nieruchomości w G., przy ul. (...) oraz iż tenże był 26-11-2013 r. w Polsce, co nie było prawdą w tym ostatnim zakresie albowiem R. R. ostatnio w Polsce był w 2006 r.

W związku z nieuzupełnieniem braków sąd zarządzeniem z 20-01-2014 r. zarządził zwrot wniosku oskarżonej z 15-11-2013 r. o zwolnienie R. R. od kosztów egzekucyjnych.

(dowody: częściowo wyjaśnienia oskarżonej K. J. k. 87, zeznania świadka K. N. k. 31-32, pismo sądu do oskarżonej z 28-11-2013 r. i odpowiedź na nie oskarżonej z 03-12-2013 r. zarządzenie sądu o zwrocie wniosku k. 93, 96, 131 akt związkowych (...) oraz oryginał pisma oskarżonej z 03-12-2013 r. k. 62 obecnych akt)

W toku postępowania egzekucyjnego jw. dokonano sprzedaży zabudowanej nieruchomości R. R. położonej w G. przy ul. (...). Sporządzono i zatwierdzono przez sąd plan podziału środków ze sprzedaży nieruchomości, który to oskarżona kwestionowała.

Ostatecznie w wyniku planu podziału sumy uzyskanej ze sprzedaży nieruchomości oskarżonej 15-04-2015 wypłacono kwotę nieco ponad 120000 zł.

W toku w/w postępowania egzekucyjnego pełnomocnik dłużnika adw. K. N. na wezwanie sądu przedłożyła odwołanie pełnomocnictwa udzielonego przez R. R. oskarżonej do zarządzania przez nią nieruchomością w G. przy ul. (...). Pełnomocnictwo to zostało odwołane notarialnie 19-12-2013 r. Dłużnik skierował pismo do oskarżonej o odwołaniu pełnomocnictwa 10-10-2013 r., które to pismo oskarżona otrzymała od niego z C. w styczniu 2014 r.

(dowody: wyjaśnienia oskarżonej K. J. k. 87, zeznania świadka K. N. k. 31-32, akta sprawy (...) w szczególności odwołanie pełnomocnictwa k. 122-122 tychże akt, informacja o wypłacie oskarżonej sumy uzyskanej ze sprzedaży – końcowy fragment akt nieponumerowanych w tym zakresie, dowód doręczenie oskarżonej w styczniu 2014 r. odwołania pełnomocnictwa k. 96)

Oskarżona K. J. w czasie zarzucanego jej czynu była poczytalna.

(dowód: opinia biegłych psychiatrów k. 106-107)

W akcie oskarżenia oskarżonej K. J. zarzucono, że w dniu 26 listopada 2013 r. w G. w celu użycia za autentyczny dokonała podrobienia oświadczenia z daty 26 listopada 2013r i podpisu R. R. a następnie tak podrobiony dokument przedłożyła w Sądzie Rejonowym w Gorlicach do sprawy (...), tj. występek z art. 270§1 kk.

Oskarżona słuchana w postępowaniu przygotowawczym formalnie nie przyznała się do zarzucanego jej czynu. Jednakże wyjaśniła, że to ona napisała oświadczenie z 26-11-2013 r. i oświadczenie to przedłożyła sądowi a także potwierdziła, że podpisała się za R. R. pod treścią tegoż oświadczenia. Wyjaśniła oskarżona, że jej zdaniem miała do tego prawo w oparciu o posiadane pełnomocnictwo, które zostało odwołane dopiero w grudniu 2013 r. a informacje w tym zakresie otrzymała dopiero w styczniu 2014 r. Pytana dlaczego podpisała się za R. R. stwierdziła, że z treści pełnomocnictwa miało wynikać, że może się podpisywać za męża.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonej, że własnoręcznie sporządziła oświadczenie z 26-11-2013 r. i podpisała się za R. R. pod treścią tegoż oświadczenia, które następnie przedłożyła w tym samym dniu do sprawy (...). Brak także dostatecznych podstaw do twierdzenia, że oskarżona wiedziała już wówczas, że odwołane jest pełnomocnictwo dla niej do zarządzania nieruchomością dłużnika.

Jednakże nie dawało to oskarżonej uprawnień do sporządzenia oświadczenia, które z uwagi na jego treść rzekomo miał sporządzić R. R.. Z treści tego oświadczenia wynika, że miało ono być sporządzone przez R. R. osobiście a nie przez oskarżoną jako pełnomocnika R. R.. Żadne pełnomocnictwo nie daje uprawnień do sporządzania oświadczenia za mocodawcę i pisania takiego oświadczenia, jakoby sporządzał je mocodawca. Oczywiście oskarżona mogła sporządzić takie oświadczenie ale pisząc go jako pełnomocnik R. R. i podpisując się własnymi personaliami a nie personaliami męża. W związku z tym jej argumentacja, że mogła zrobić tak jak to uczyniła – jest zupełnie nieprzekonywująca i zmierza jedynie do uniknięcia odpowiedzialności. Jak wynika z podzielonej przez sąd opinii biegłych psychiatrów oskarżona jest osobą w pełni poczytalną a więc musiała sobie zdawać sprawę, że popełnia przestępstwo. Odmienne twierdzenia i argumenty są niewiarygodne a wręcz naiwne bo każdy doskonale wie, że nie może się podpisywać cudzymi personaliami i sporządzać pisma takiej treści, z którego jednoznacznie wynika, że rzekomo ma go pisać mocodawca osobiście. Ponadto oskarżona przecież po wezwaniu sądu w piśmie z daty

wplywu 03-12-2013 r. nieprawdziwie oświadczyła, że R. R. rzekomo miał być w Polsce 26-11-2013 r. i przekazać jej oświadczenie rzekomo przez niego sporządzone, co pozostaje w sprzeczności z tym co oskarżona sama zresztą wyjaśniła w obecnej sprawie. Oskarżona nie przyznając się do zarzucanego jej czynu faktycznie podała okoliczności, że to jednak ona czynu tego się dopuściła.

Za wiarygodne uznano także zeznania świadka K. N., która imieniem R. R. złożyła zawiadomienie o przestępstwie i która potwierdziła okoliczności istotne dla sprawy, jak w ustalonym stanie faktycznym w szczególności to, że R. R. nie mógł sporządzić oświadczenia z 26-11-2013 r., bo od 2006 r. nie był w Polsce, co wynika zresztą z samego przyznania się oskarżonej, że ona osobiście sporządziła to oświadczenia a także pism R. R. do sprawy (...).

Reasumując, zgromadzony materiał dowodowy dał podstawy do przyjęcia, że oskarżona dopuściła się zarzucanego jej czynu. Ta bowiem 26-11-2013 r. (a zatem w tym samym dniu w którym otrzymała wezwanie sądu do uzupełnienia wniosku o zwolnienie dłużnika od kosztów), podrobiła oświadczenie dłużnika R. R. i jego podpis a następnie w celu użycia za autentyczne przedłożyła takie oświadczenie do sprawy (...) w tym samym dniu.

Wymierzając oskarżonej karę jako okoliczności łagodzące uwzględniono to, że oskarżona nie była dotychczas karana za przestępstwa (k.103) oraz to, jaki wpływ na sprawę (...) i wniosek o zwolnienie od kosztów miało przedłożone przez oskarżoną fałszywe oświadczenie. Wniosek taki został zwrócony, wobec nieuzupełnienia braków a zatem należało to wziąć pod uwagę także przy wymiarze kary. Nadto oskarżona działała celem uzyskania należnych jej legalnie jak największych środków finansowych dla siebie, w związku z prowadzonym postępowaniem egzekucyjnym, poprzez nieobciążania dłużnika kosztami egzekucyjnymi, (co nie zostało co prawda uwzględnione z powodu zwrotu wniosku i innych powodów, w związku z zaskarżaniem przez oskarżoną kolejnych decyzji w tym zakresie). Wszystko to jest okolicznościami łagodzącymi przy wymiarze kary. Spośród katalogów przewidzianych za czyn z art. 270§1 kk uznano, iż wymiarzenie kary grzywny jest wystarczające do osiągnięcia celów postępowania. Karę tę wymierzono w wysokości 70 stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 10 zł. Oskarżona bowiem nie pracuje, utrzymuje się z alimentów a miała na utrzymaniu jedno dziecko, która to córka K. przebywała w czasie orzekania w placówce opiekuńczo – wychowawczej (k. 140).

Z uwagi na popełnienie czynu przed 01-07-2015 r. w stosunku do oskarżonej zastosowano przepisy względniejsze albowiem przed tą datą kodeks karny dopuszczał możliwość zawieszenia wykonania kary grzywny i wykonanie takiej kary sąd oskarżonej warunkowo zawiesił na okres próby 2 lat. Uznano, iż właściwości i warunki osobiste oskarżonej oraz charakter czynu wskazują, iż nie ma potrzeby orzekania kary bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Wystarczające będzie dla osiągnięcia celów kary zawieszenie wykonania tej kary. Z uwagi na charakter czynu ustalono 2 letni okres próby.

Z uwagi na sytuację finansową zwolniono oskarżoną od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów a stosowne koszty tzw. taryfowe zasądzone od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy z urzędu, za obronę w postępowaniu przygotowawczym i przed sądem.